

INTERVIEW MET BISSCHOP LIESEN:

DE BEWUSTE KEUZE OM JE ROEPING TE TOETSSEN

(Foto: R. Mangold)

“De Kerk heeft priesters en diakens nodig die er helemaal voor willen gaan. Dat betekent ook: in willen gaan op wat je nog niet weet, een stuk vorming ondergaan.” In een video die werd opgenomen voor roeping.nu vertelt bisschop Liesen over de vorming die je krijgt als priesterstudent of diakenstudent. “Het gaat er bij de opleiding niet zozeer om hoe je begint, maar waar je uit wilt komen. Enthousiasme moet gepaard gaan met de bereidheid je te laten vormen en te groeien in je relatie met God en mensen.”

Een roeping begint met een persoonlijk geraakt worden door God. “In de opleiding laat je je vervolgens vormen. Misschien ben je niet zó’n type dat erop uittrekt, maar je kunt daarin groeien. Wat je daarvoor nodig hebt? Een zekere mate van voorbereiding, van menselijk kunnen, van studieniveau.

Menselijk gezien is ook nodig dat je volstrekt eerlijk kunt zijn ten opzichte van jezelf en anderen. Je moet jezelf of anderen niet iets wijs willen maken. Iedereen ontdekt ook in eerlijkheid wat zijn sterke en minder sterke kanten zijn.” De priester- en diakenopleiding is er ook om je roeping te toetsen. “Als je komt met twijfel, is dat niet bezwaarlijk. Geef het een kans. Hoewel er mensen zijn die meteen 100% zeker zijn, is dat voor het merendeel van de mannen niet zo. Laat er twijfel zijn, het wordt wel helder.”

“Het is een roeping. Dat moet je bewust door willen maken. En op een gegeven moment weet je: dit is goed, dit past bij mij, dit wil ik doen. Dat wordt door de Kerk getoetst en bevestigd. Het gaat dus om de concrete persoon en om de Kerk die als gemeenschap een roeping herkent en erkent.”

Een stap terug doen
“Bidden versterkt de band tussen God en mensen. Die band is voor mensen niet altijd goed te overzien. Juist als iemand die een band met God is aangegaan kan een priester helpen. God heeft Christus naar de mensen gestuurd. Wat de Kerk wil en moet doen, is: Christus laten optreden. Dat is essentieel. Daarvoor moet je als priester of diaken een stap terug kunnen doen. Het gaat om dienstbaar zijn aan de band van mensen met God. Sacramenten zijn kernmomenten, de priester en diakenen moeten daar niet tussen staan, zij faciliteren als het ware die ontmoeting van God met de mens.”

“Het vraagt veel aan vorming om dat te kunnen doen. Er is altijd een verleiding om jezelf wat groter te maken. Maar het is een dienstwerk wat je doet. De paus wordt de ‘dienaar van de dienaren van God’

genoemd. Ik vind dat mooi. De Kerk lijkt een piramide met een top, maar het is precies omgekeerd. Die de grootste is, moet de dienaar zijn van iedereen. Dat is roeping.”

Uitdagingen

“Als je wordt geroepen, vraagt dat om een goed bijhouden van je binnenkant,” vertelt de bisschop. “Daarvoor tijd maken is een grote uitdaging anno 2018. Iedereen heeft het druk. Maar het is essentieel, want alleen dan kun je priester of diaken zijn zonder te gaan teren op routine. En alleen op die manier kun je je telkens opnieuw keren tot God.”

“Als je begint, stap je in een verhouding, in een relatie met God en de Kerk, en die relatie groeit. Priester of diakenen worden in niet een beroep met een contract dat je tekent. Het is als met mensen die trouwen en die zeggen: ik wil met jou verder in

goede en kwade dagen en wat er komt, dat komt er.” Zelf begon de bisschop veertig jaar geleden aan de priesteropleiding. “Ik merkte dat mijn omgeving dacht: je slaapt in een keurslijf. Maar ik was vrij. Ik had de sleutel van de voordeur en ik kon gaan en komen wanneer ik wilde. Ik wilde me laten vormen. Dat was mijn vrijheid.”

“Een roeping is voor 24 uur per dag en 7 dagen in de week. De tijd die overschiet is niet voor jezelf. Dat voelt misschien onvrij. Want waar blijf je zelf? Maar datzelfde geldt voor het huwelijk. Waar blijf je als je met iemand trouwt? Mensen zeggen bij hun huwelijk vaak: nu is het niet meer ‘ik en jij’, maar ‘wij’. Het ‘ik’ en ‘jij’ veranderen door het huwelijk. Dat gaat met priesterrroeping en diakenroeping precies zo. Waar blijft het ik? Dat wordt ondergeschikt. Dat is iets van elke dag, er zit een

volgehouden keuze in, zoals bij trouw zijn in het trouwen. Is het onvrij als je trouw wil zijn? Nee, maar het vraagt wel wat. En dat is wat mensen beseffen: ik wil trouw zijn en ik voel dat niet als onvrij.”

“Ik snap het als dat voor mensen lijkt op onvrijheid. Maar trouw zijn is geen onvrijheid, maar een keuze. En uiteindelijk maakt dat gelukkig. Ook als je priester bent en als celibatair in je eentje leeft. De essentie is, dat er iets groeit. Je gaat er met je hele leven in en je brengt je toekomstige mogelijkheden in. Dat is geen onvrijheid, maar trouw en keuze.”

► [Bekijk de video op www.roeping.nu](http://www.roeping.nu)